

Bekijk de special!

BASISEDUCATIE

5-15 DEELNEMERS

30-45 MINUTEN

LERENDEN UIT DE BASISEDUCATIE

Taalniveau minstens **B1** aanbevolen, tenminste voor de beoordelingsactiviteit

INFORMELE OF
NIET-FORMELE SETTING

DOELSTELLINGEN

- De deelnemers motiveren en activeren om zich nieuwsgierig en met al hun zintuigen in een bepaalde situatie te verplaatsen.
- De deelnemers motiveren en activeren om samen een verhaal te vertellen en te verfraaien.
- Deelnemers sensibiliseren en motiveren om hun eigen bijzonderheden als sterke punten te erkennen.
- Deelnemers stimuleren en motiveren om het bijzondere van de anderen te zien en uit te drukken.
- Het zelfvertrouwen en de nieuwsgierigheid van de deelnemers versterken.

DOEL

Empowerment

LOCATIE

Gezellige, informele, misschien wat oosterse ruimte (kleuren, licht, geur, zitjes, eventueel thee ...)

VERHAAL

Ali Thumb

MATERIAAL

Geen

Bekijk de special!

BESCHRIJVING

- De docent vertelt het verhaal.
- De deelnemers nemen het perspectief van Ali in: Ali heeft net zijn ouders kunnen overtuigen om hem met zijn vader mee te laten gaan en is in de borstzak van zijn vader geglipt.

- Wat ziet/hoort/ruikt/ervaart hij vanaf dat moment?

- Welke nieuwe dingen ervaart en leert hij?

- Wat is bijzonder interessant/spannend?

De deelnemers wordt gevraagd om samen dit deel van het verhaal vanuit Ali's standpunt opnieuw en gedetailleerder te vertellen.

=> nieuwsgierigheid wekken naar nieuwe dingen, naar uitdagende dingen, naar avonturen, naar de wereld ...

- Jouw Ali moment: het bijzondere aan Ali is zijn verschijning - alleen daardoor was het voor hem mogelijk zijn reddingsactie te verrichten. Ieder van ons heeft speciale kwaliteiten, iets bijzonders in zijn of haar persoonlijkheid of is ergens bijzonder goed in. Wat is dat bij jou? - Elke deelnemer schrijft het voor zichzelf op.
- Waarderingsactiviteit: in groepjes van twee of in de hele groep vertellen de deelnemers elkaar waar de ander volgens hen bijzonder goed in is of wat bijzonder is aan hem/haar.
- Als de groep en de tijd het toelaten, kunnen ze het persoonlijke Ali moment ook als een spontaan verhaal vertellen.

(Voorbeeld: Er is een jongeman die een geweldige stem heeft en graag zingt. Dit zou een verhaal voor/over hem kunnen zijn:

's Avonds zat iedereen bij elkaar, at en dronk goed en in de ontspannen sfeer durfde hij voor het eerst voor publiek te zingen. Eerst alleen aan zijn tafel, maar plotseling vielen de gesprekken aan de volgende tafel en daarna verder stil en luisterde iedereen ontroerd. Na de laatste noot bleef het even helemaal stil. Maar toen brak het applaus uit ...)

Bekijk de special!

TIPS EN TRUCS VOOR DE LERAREN

- Een sfeer van openheid, vertrouwdheid en vertrouwen in de groep is noodzakelijk voor de deelnemers om zich open te stellen voor de oefening.
- De oefening is geschikt voor een bestaande groep, de deelnemers moeten elkaar al kennen.
- De docent moet veel vertrouwen hebben in het vertellen van het verhaal om de deelnemers echt mee te krijgen.

ALTERNATIEVE UITVOERINGEN / MOGELIJKE AANPASSINGEN

Het verhaal kan ook worden gebruikt voor
Kritisch denken / Meerdere perspectieven

Behandelde vragen/onderwerpen

- Wat is "normaal"? Wat is "anders"?
- Hoe gaan we (persoonlijk en als samenleving) om met "anders-zijn"?
- Wat is de (persoonlijke/maatschappelijke) meerwaarde van diversiteit?

Mogelijke procedure

- de leerkracht vertelt het verhaal
- vraag aan de deelnemers: Wat heeft je het meest geraakt?
- discussie in 3 groepen (ook uitvoerbaar als partnerwerk):
  - **Perspectief van de ouders:** bescherming van het kind, schaamte voor het "abnormale" kind, trots op het kind ...
  - **Perspectief van Ali Thumb:** beperking om thuis te moeten blijven, nieuwsgierigheid naar de wereld, eerste reis, moed om zich uit te spreken tegen de dieven, echte ontmoeting met andere mensen, trots van de ouders ...
  - **Perspectief van andere gasten:** Angst voor het vermeende "spook", bewondering voor redder Ali, geen angst voor contact met het "andere" ...

ALTERNATIEVE UITVOERINGEN / MOGELIJKE AANPASSINGEN (VERVOLG)

- terug in de hele groep: Een of meer vertegenwoordigers van de groep vertellen het verhaal aan de klas vanuit het juiste perspectief, alsof ze het net hebben meegemaakt (bijvoorbeeld vanuit het perspectief van de andere gasten: "Gisteren heb ik iets heel gek meegemaakt. Ik zat 's avonds met vrienden in de karavanserai en toen ...". - Veranderingen van perspectief mogelijk maken)
- Reflectie over de verschillende perspectieven en bijbehorende houdingen/verlangens/angsten: Waar bevindt ieder individu zich?

JE OPMERKINGEN EN AANVULLINGEN

Ali Thumb

Turkije

Doel(en)

Empowerment

Meerdere perspectieven

Er was eens een echtpaar dat een jongetje kreeg dat ze Ali noemden. De baby kwam als een verrassing voor zijn ouders, niet groter dan een duim! De moeder en de vader waren eerst allebei erg van streek, maar toen dachten ze bij zichzelf: "Dit is wat God ons gegeven heeft, en op een dag zal onze zoon opgroeien tot een grote, sterke jongen.

Maar de jaren gingen voorbij en Ali groeide helemaal niet. Hij bleef zo klein als een duim. Elke avond bij het eten, zette de moeder een plaats aan tafel voor haar zoon. Ze zette een klein bordje voor hem neer en vulde het met een theelepeltje soep. Ali had ook een piepklein kopje dat zijn moeder vulde met een enkele druppel water.

Alles ging goed als het gezin thuis was, maar vader en moeder schaamden zich voor hun zoon, omdat ze dachten dat als iemand hem zag, ze de jongen zouden plagen. Dus hielden ze hem altijd binnen.

Er gingen nog vele jaren voorbij, en uiteindelijk vierde Ali zijn twintigste verjaardag. Hij was nog zo klein als een duim, maar zijn stem was heel diep en heel luid geworden. Het leek wel de stem van een reusachtige man. Ali was een erg verdrietige jongeman, want hij had geen vrienden en moest al zijn tijd thuis doorbrengen.

Op een dag maakte Ali's vader zich klaar om naar de markt in de volgende stad te gaan. Hij was van plan de nacht door te brengen in een karavanserai omdat hij de reis heen en terug niet voor het vallen van de avond zou kunnen maken.

Ali vroeg zijn vader om hem ook mee op reis te nemen, maar zijn vader keek erg angstig bij het idee. 'We hebben je nooit meegenomen tot deze dag en ik weet niet zeker of ik dat nu wel kan,' zei hij. 'Hoe kan ik je beschermen en je voor andere mensen verbergen?'

'Dat zal gemakkelijk zijn,' antwoordde Ali met zijn diepe stem. 'Je kunt me in je zak houden en niemand zal ooit weten dat ik er ben. Je kunt een klein gaatje in je zak maken zodat ik kan ademen en zien wat er gebeurt en genieten van alle nieuwe plekken op de wereld.'

Ali's vader beseftte hoe opgewonden Ali was bij het idee het huis te verlaten, en daarom kon hij geen nee zeggen tegen zijn enige zoon.

De oude man maakte een heel klein gaatje in zijn borstzak en hielp Ali erin te klimmen. De moeder overhandigde de tassen voor de reis en wenste hun veel geluk. Toen gingen Ali en zijn vader op weg naar de markt in de naburige stad.

Na een hele dag reizen kwamen Ali en zijn vader bij de karavanserai. 'We nemen hier een kamer voor de nacht,' zei de vader, 'en morgen gaan we vroeg in de ochtend naar de markt.'

"Ik kan niet geloven dat ik in een karavanserai zal verblijven!" zei Ali. Hij was erg opgewonden, want hij had al zoveel gezien op zijn reis en hij had nog nooit ergens anders geslapen dan thuis.

Ali's vader betaalde voor een kamer en bracht zijn koffers naar de kamer. Nadat de oude man had uitgepakt en gewassen, en met Ali nog steeds verborgen in zijn zak, ging hij naar beneden naar de eetkamer.

Toen gebeurde er iets heel onverwachts. Net toen alle gasten aan tafel zaten, kwam een groep dieven de karavanserai binnen. Ze richtten geweren en gaven bevel dat iedere man en vrouw hun geld en waardevolle spullen moesten afgeven.

Alle gasten waren erg bang, maar ze deden wat hun gezegd werd en begonnen hun portemonnees en juwelen te pakken en legden ze op de tafels om door de dieven opgehaald te worden.

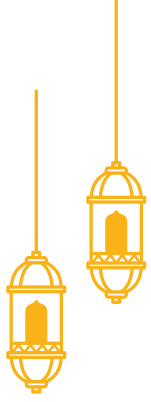
Plotseling klonk er vanuit het niets een luide en diepe stem. "Laat je wapens vallen!" commandeerde de stem. "Ik kom naar binnen en ik ga jullie pakken en aan de politie overdragen. Niemand wist waar de stem vandaan kwam. De dieven keken de hele eetzaal rond, maar zagen niemand. Toen kwam de stem weer, deze keer nog luider. "Ik zal ervoor zorgen dat jullie vele jaren in de gevangenis doorbrengen.

Omdat de dieven niet konden vertellen waar de stem vandaan kwam, overtuigden ze zichzelf ervan dat het van een geest moest zijn. En als er iets was waar de dieven nog banger voor waren dan voor de politie, dan waren het spoken.

Plotseling lieten de dieven hun wapens vallen en renden de karavanserai uit en verdwenen in de nacht. Hoewel de gasten blij waren dat de rovers waren gevlucht, waren ook zij bang voor spoken en wilden ze naar hun kamers vluchten en zich verstoppen. 'Maak je geen zorgen,' zei Ali's vader. 'Het is geen spook dat praat. Het is mijn zoon. En de oude man reikte in zijn zak zodat Ali in zijn hand kon klimmen. Toen legde hij Ali voorzichtig op tafel, zodat alle gasten hem konden begroeten.

'Ik weet zeker dat de rovers niet meer terugkomen,' zei Ali met zijn diepe, dreunende stem, een grote glimlach op zijn gezicht. De gasten waren erg verbaasd en erg nieuwsgierig om een jongen te ontmoeten die niet groter was dan een duim. Maar ze waren Ali allemaal erg dankbaar dat hij hen had gered van de dieven, en ze bedankten hem en schudden hem de hand en zeiden tegen zijn vader hoe trots hij moest zijn om zo'n dappere zoon te hebben.

In de ochtend, toen ze de karavanserai verlieten voor de markt, nam Ali's vader zijn zoontje uit zijn zak en legde hem op zijn schouder. De hele ochtend op de markt, en daarna op weg naar huis, moest de oude man vele malen stoppen om Ali aan mensen voor te stellen. En hij was erg trots en vertelde hun allemaal hoe zijn zoon iedereen had gered van de drie dieven.

Toen vader en zoon die avond thuiskwamen, keek Ali's moeder heel bezorgd dat Ali op de schouder van haar man zat. "Wat als iemand hem zou zien?" vroeg ze.

Maar de oude man glimlachte en legde zijn vrouw uit welke avonturen ze bij de karavanserai hadden beleefd, en hoe Ali de dag had gered en de dieven had afgeschrikt.

'Het is een grote fout geweest om ons te schamen voor onze zoon. We hadden hem niet al die jaren in huis moeten houden. We zouden trots moeten zijn op Ali en op alles waartoe hij in staat is.

Ali's moeder was inderdaad erg trots toen ze het verhaal over de moed van haar zoon hoorde, en beloofde hem nooit meer weg te stoppen of zich te schamen.

Sinds die dag reist Ali Duim altijd mee op de schouders van zijn ouders, waar ze ook heen gaan, en heeft hij veel dingen gezien en gedaan en veel avonturen beleefd.

